

kan samtidig rumme visse administrative og politiske fordele. Den svenske og formentlig den norske hjælp i henhold til konventionen vil blive ydet gennem WFP.

Begge konventioner træder i kraft den 1. juli 1968 og er bindende for 3 år.

Ved fremsættelsen af forslaget udtalte *den fungerende udenrigsminister*, Hilmar Baunsgaard, bl. a.:

„Konventionerne synes ikke at frembyde vanskeligheder for de berørte erhverv, med hvem de har været drøftet forud for forhandlingernes afslutning.

Indsatsen mod levnedsmiddelmangelen har stædse været et højt prioriteret mål for den danske u-landshjælp. Den væsentligste del af vor bilaterale hjælp ydes således i form af direkte leverancer af fødevarer eller med det sigte at fremme de fattige landes egen produktion af sådanne varer. Hvad den multilaterale hjælp angår, følger vi den samme linje, idet Danmark er den tredjestørste bidragyder — efter USA og Canada — til verdensfødevareprogrammet.

Den konvention om fødevarehjælp, som nu er forelagt folketin- get, vil være et værdifuldt led i kampen mod sulten i verden og vil også bidrage til en økonomisk udvikling af de tilbagestående om- råder.“

Forslaget mødte i folketin- get tilslutning fra alle sider. Det ved- toges — uden at have været undergivet udvalgsbehandling — uændret og enstemmigt.

2. Folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af tre på De Forenede Nationers konference om retsordenen på havet i Genève i 1958 undertegnede konventioner, nemlig konvention om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone, konvention om det åbne hav og konvention om fiskeri på det åbne hav og bevarelse af dets levende rigdomskilder samt valgfri protokol vedrørende tvungen bilæggelse af tvister. (Udenrigsminister *Poul Hartling*). [A. sp. 2353. C. sp. 125].

Skriftlig fremsættelse $19/3$ (F. sp. 1248). 1. beh. $5/4$ (F. sp. 2321). Partiernes ordførere: Risgaard Knudsen, Hindkjær Pedersen, Per Møller, Nordqvist og Poul Dam. 2. beh. $19/4$ (F. sp. 2490).